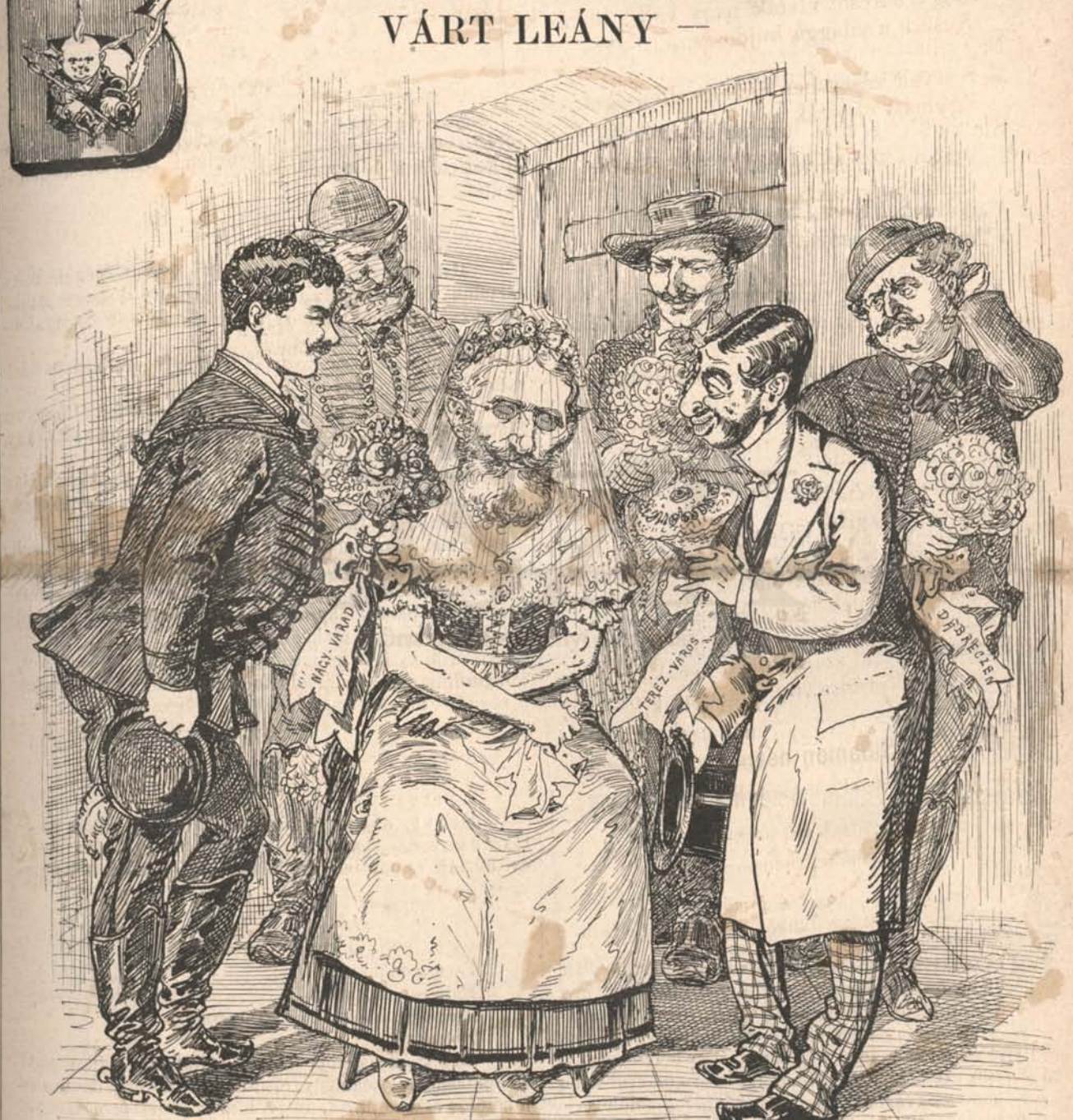

BORSSZEM JANKÓ

VÁRT LEÁNY —

— VÁRAT NYER.

A TRIÁS.

INÓ triás! E kis nemzetre jut
Egy Görgey, egy Klapka, egy Kossuth.

Nagy harcztot vívtak, nagy volt a bukás,
Keserű a világgá bujdosás.

S a vad keservben nem az ellenséget,
Egymást okozták az ügy veszte végett.

Vádolva kél Kossuth ajkán a szó:
»Tudd meg hazám, Görgey áruló!«

A nagy vezér a vádat visszavágja:
»Hogy elveszett az ügy, Kossuth hibája!«

Szól végre Klapka: »Nincs bár árulás,
De a bukásba mind'kettő hibás!«

S a Nemzet, a mely lassan újra éled
Fájdalmat érez nagy triása végett:

»A fejetekre én babért kötök,
Mért rántja sárba egy' a másikét?

»Ezer bajomba' ezer búmba' im,
Egymásra törnek legjobb fiaim.

»A síkra értem szálljatok ti hősök, —
Vagy meddő vádra van már csak erőtök?!«

Szappankövy Salamon névmagyarosítása.

— Jeremiád 5 szakaszban. —

I.

T. cz. Szappankövi Salamon urnak

Helyben.

LVASTAM a »Borsszem Jankó« mult heti számában,
hogy ön Szappankövyre változtatta Seiffensteiner
nevét. Hogy tehet az ur ilyet? Egy jó német nevet
egy rosz magyarért fölcserélni? Szappankövy! Milyen
név! Hol az a Szappankö vár, város, vagy helység, mely-
ből e nevet származtatta? Nem érzi ezen a magyar szap-
panon, hogy száz esztendő mulva is bőgni fog belőle a —
seife? Ne fordítsák le nevüket németből, hanem válasz-
szanak jó, régi magyar neveket a Reményiek, Reményi-
fyek, Rózsaágiak és Ildényiek helyett!

Meginttettem!

Két heti határidőt adok. Ha az alatt nem vedli le
magáról Szappankövyiségét és bele nem buvik egy jó
magyar név párducz kaczagányába, átadom nyelvői fővi-
hodáromnak, Simonyinak, aki kegyetlenül és válogatott
polemiával fogja önt kiczégrezni.

SZARVAS GÁBOR s. k.
a nyelvrendvédek főhaisza.

II.

(A »Budapesti Közlöny«-ből.)

Szappankövy Salamon, budapesti lakos, veze-
téknevének »Szittyalaky«-ra kért átváltoztatása, folyó évi
40,234 számú belügyminiszteriumi rendelettel megen-
gedtetett.

III.

Zsidó!

Mit látok? Azt látom, kend vakmerőségének ha-
tártalan elbizottságában arra vetemedik, hogy Árpád
apánkkal Azsiából ide hozott, véráztatott és Szittyalaky
nevemet bitorolni nem áttalja?

Párducz kaczagányomat felölteni nyulbőrös há-
tadra? Vakmerőség!

Felforr a vérem, ha csak eszembe is jut, hogy a
Szittyalaky nemes, ghewghews, ews nevet egy más hitvány
lény s pláne zsidó koptassa!

Hát már nem elég, hogy a földünket elliczítálgá-
tok, a kutyabőrünket megvásároljátok, már a nevünket is
orv módon el akarjátok rabolni?

Tudod-e Salamon, ha két hét alatt le nem teszed
azt a fényben ragyogó, ösdicsőség pirjában kékellő, száz
meg száz restoráczió felharsogott, századokig adófizetést
nem ismert Szittyalaky nevet, úgy lebunkóznak akárhol
érlek, hogy meg se nyikkansz bele.

Vedd csak te fel megint azt a Szájfienstájner nevet,
jobban illik az te rád, hadd tudja az a hatalmas Uristen
a végítélet napján, hogy kivel van dolga.

SZITTYALAKY TÖHÖTÖM s. k.

IV.

(A »Budapesti Közlöny«-ből.)

Szittyalaky Salamon, budapesti lakos veze-
téknevének »Seiffensteiner«-re kért átváltoztatása folyó
évi 50,345. számú belügyminiszteriumi rendelettel megen-
gedtetett.

V.

(Istóczy röpiratából.)

Le a zsidókkal!

Palaestinába velök!

Még nem akarnak magyarosodni!

Botrány!

Egy Seiffensteiner nevü semitifajzat pillanatnyi
elkapatásában megmagyarosította a nevét; de utóbb
hihetőleg eszébe jutott, hogy hisz ez a geseft nem hajt
neki rebachot, kapja magát és vissza germanizálódott.

Ilyenek ök!

Le velök! Még inkább: föl velök!

NŐMAGYARITÁS

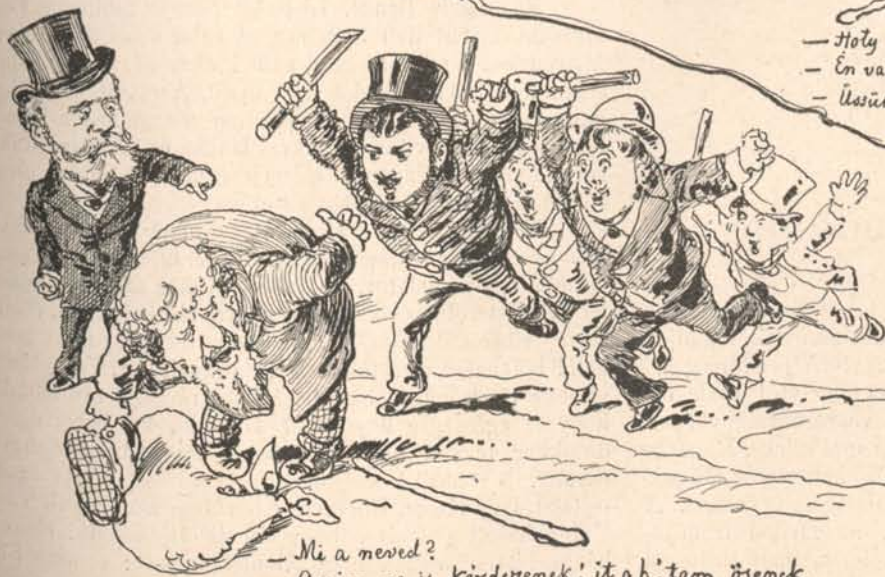
Régi mese
új képekkel.

- Hogy hivatás?
- Én vadlok a Tulipánthai Aron.
- Újsük! Miért nem Tulipánvölgyi Árpád!

- Hogy híjak tékedet?
- Én vadlok az Árpád Tulipánvölgyi.
- Újsük, miért nem Tulipánthai Adolf!

- Mi a neved?
- Oraim, ne is kérdezenek: it o h' tam, ösenek

Álljon-e, vagy üljön?

ALLJON, vagy üljön bölcse a hazának?
S hol álljon, üljön, hogyha áll, vagy ül?
Ez most a kérdés. E felett vitáznak
S szórják az érveket kegyetlenül.
Ma ez beszél — s álló szobor a vágya:
»Álljon szilárdul a ki bölcs, igaz.«
Holnap amaz, ülő szoborra vágyva:
»Bölcsőbb ki ül« — s így ezt lefözi a z.

És hangozik a szó, perczeg a penna,
A nagy vitában sok idő lefoly,
De megfejtetlen áll még a dilemma
S Deák-szoborra nem lelek seh.
Sőt ércz szobornál tartósb alkotása,
Miben örökre élne nagy neve:
Inog, alapját korcs utód megássa,
Hogy majd botor kezekkel döntse le.

Ó ti, a kik a haza nagy bölcsének
Szobrot emeltek, jól vigyázzatok!
Félt: a romja lesz már csak művének,
Mire a mester ülni, állni fog.
Tegyetek úgy, miként a szent regében
A Jehova választott népe tett:
Fegyvert szoríta mind a fél kezében,
A másikkal egyházat épített.

Fegyvert a kézbe! Fegyvert védelemre!
Ne rontsa szét az örvöngők hada,
Mit tiszta elme tiszta honszerelme
Bölcsen körültekintve alkota.
Ha megleszen Deáknak műve védve,
Egy Nemzet él az ő emlékeül
S szobra előtt buzgón borúl le térdre
Ki jó magyar — áll szobra bár, vagy ül.

Országgyűlési tudósítás.

— From our own. —
 (Rendőri ügy.)

Péchy Jenő. T. ház! Ha rendet akarnak, fogadják el az örét is. (Szélabalon: Nem kell!) A rendőrség... (Eötvös: Rend-dőrség!) Egy párt, melytől csak oly viccek telnek, nem élet-, annál kevésbé kormányképes. (Tiltakozás.) Tehát a rendőrség nem mai csirke. El csirke a paradicsomban kelt ki, ahol az első konstabler lángoló pallossal szerepelt. De még az állatvilág is ösmeri. A legrendezettebb minta-államban, az afrikai termitahangyák státusában oly policzia létezik, mely tultesz a

francián, sőt angolon is. Ily körülmények közt mi sem maradhatunk el. Ajánlom a javaslatot.

Eötvös Károly. Szeretem a jó rendőrséget, de nem ily alakban. Csak akkor nyugodhatnám meg e javaslatban, ha qualificatióval bíró emberek nevezetnének ki: pl. Bismarck rendőrkaplárnak és Gambetta közrendőrnek. S az is csak akkor tetszenék, ha rendőri biráskodásról szóló javaslat is mellékeltnék a következő két paragrafussal:

1. §.

A publicumnak minden szabad.

2. §.

A rendőrségnek semmi sem szabad.

Grünwald Béla. Nincs szebb a szép közigazgatásnál. Tudják hol láttam én a legszebb közigazgatást? Megmondom. Minap beléptem a Fantoche-színházba. Ott van aztán rend! A közigazgatás főnöke egy széken ül a szinfalak mögött s oly gyönyörűen dirigálja, ránczítja a közigazgatottakat, hogy valóságos öröm. A mig minden közigazgatási tisztviselő nem hord nyakában egy szalagot, mely elnyulik közvetlen chefje kezéig s az a chef ismét egy szalagot visel, mely szintén az ő közvetlen főnökének bureaujába szolgál s így tovább a központig, hol a miniszter valamennyit rángathatja: addig ne is beszéljünk jó közigazgatásról.

Orbán Balázs. A miniszter nem jól fogott a munkához. Az építést a tetőn kezdi. Lesz rendőrségi törvény, de nem lesz rendőri anyag. Ez anyagot kell megteremteni. S erre nézve legcélszerűbb volna jó közigazgatási tisztviselőket behozatni, kik idevaló nőkkal összeházassodván, jó közigazgatási tisztviselőcskéket nemzenének. Így képzelem én a kérdés alapos megoldását. A nagy szigor helyett meg humánus bánásmódot ajánlok. Kivált azok iránt a szegény traviáták iránt. Erkölcsi prédikációkkal meg kell őket téríteni, hogy ne álljanak ki a Kerepesi utra, hanem csak a Dohány-utca sarkára.

Pázmány Dénes. L' habit fait le moineau. Der Habicht macht den Sperling. A ruha teszi az embert. Milyen lesz a rendőrségi új ruha? Erre nézve a javaslat semmiféle felvilágosítást nem nyújt. Azért általánosságban ugyan elfogadom, de fentartom magamnak a jogot, hogy a részletes vita alkalmával kelme- és szabásmintákról külön véleményemet előterjesszem. (Wahrmann orrából kihuz egy bilárdgolyóbist s leül.)

Németh Bercei. Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy Tisza Kálmán. (Szélabalon derűtség.) Ez a Tisza csinált egy javaslatot, de az nekem még akkor se kéne, ha javaslat volna és kenyérre kenve tálalná élém. (Szélabalon viharos derűtség. Aunye Bercei!) Hogy mért nem kell? Hát azért, mert fölösleges, hiábavalóság! Van abban pl. egy egészségügyi osztály. Milyen rációja van annak, hogy az egészségre ügyelnek? Ügyeljenek a betegségekre, de akkor legyen ne egészségügyi, hanem betegségi osztály. (A szélabaliak nagy derűtségükben az egymás hasát fogják.) Ugy látom, Börzeviczy barátom nem nevet. Tán elfanyalodott a kedve, hogy ellenjelöltje akadt? Sohse bánja, hiszen nemes, nagy ellenfölt kapott: — magát a

hires Moltkét, már mint: den grossen Schweiger. (A szélbalon kaczagöröcsök. Cs a n y á g y i: Fogjatok meg, mer fővet a nevetis!) De térjünk vissza a rendőrséghez. Az élelmi szereket is vizsgálni akarják. Ez is afféle európai találmány, mintha szükség volna ily eszmére. A jó gyomor ugyanis megemészt mindent, a rossz gyomron meg segítsenek egy kis hánytatóval. Adják be neki ezt a javaslatot. (A szélbaliak kibujnak a bőrükből és visszabujva csak nagy nehezen találja meg kiki a maga irháját.) Ami pedig a spiczliket illeti, én csak egy fajta spiczlit szeretek — a szopókát. (Szélbalon derültségi kolera.) Hanem az ellen meg remonstrálok, hogy az a rendőr, aki valakit majd galléron csipend, így szóljon: »a törvény nevében ön foglyom.« Mondja majd: »Tisza Kálmán nevében ön foglyom« — esetleg, mivel Tisza pecsovics: »császármadaram!« (A szélbalok térden állva könyörögnek a szónoknak, egy kicsit hagyná abba a vicezölést, mert ha mind meghalnak nevetőkben, mi lesz osztán az honyhazából? A szónok csakugyan diadalmasan féresimogatva a szakállát, leül.)

Kutya-debatte.

— Történt e héten. —

Dr. Patrubány. T. közgyűlés! A kutyáról vitatkozni kutya dolog ugyan, de emberi kötelesség. A kutya adó (zúgás) . . . az ebadó (morgás) . . . igenis, ebadta viszonyaink közt az ebadó egy darab közegességügy. (Zúgmorgás.)

Hunfalvy János. Ez paradox állítás.

Dr. Patrubány. Igenis, mert a kutya: az emberi nem kész betegsége.

Hunfalvy. Tagadom! Hisz a kinek kutya-baja, az egészséges. (Helyeslés, derültség.) Uraim, a halhatatlan Széchenyi szerint mi »kelet népe« vagyunk, kelet népeinél pedig kutya-adó nincsen. Nincs a töröknél.

Török József. No jó, ezentul nem fizetek, az ön felelősségére.

Hunfalvy. Nincs a csuvasznál, így tehát a kutasznál sem lehet. (Ohó!) Uraim, a kutya a hűség jelképe; jelképet pedig megadóztatni nem lehet, mert ez jelképtelenség volna. A kutya az ember egyetlen igazi barátja; ha a négy lábú barátot megadóztatják, úgy a két lábú barátokra is barátsági adót kell róni — ez ellen pedig még a hierarchia is felzudulna. Uraim, a kutya csak megszelídült, pallérosodott farkas; ha pedig a farkasra farkas-adó nincs róva, a kutya érdemeit lehetőleg megbüntetni kutya-adó által? Nem lehet! (Helyeslés.) Uraim, magasabb szempontból kell tekintenünk a kutyát. Azt mondom, hogy legyen egyenlőség. Minden philologus tudja, hogy az idylli költészetben nemcsak Mopsus, hanem Daphnis, Thirsis és Chloé is fordul elő. Ha pedig Thirsis meg a többi nem fizet kutya-adót, mért fizessen épen Mopsus? (Igaz!) S legyen adómentes a tudós kutya is! Ez méltányos! — Kutya-Bagosou nincs kutya-adó, pedig hát ott kellene lenni legislegelőbb. A Kutyakaparó csardása, a kibén a kutyái tartják a lelket, szintén nem ebadó. Ebesfalva sem, Ebergény sem. Sőt még Hunsdorff sem! Pedig ez már valami! Mi jogon van tehát Buda-

pesten? Főleg, hogy a kétegy főváros egyesítése által tullan a budai kutyavásárt, innen az ebek harminczadját is megszüntették. (Való igaz!) Ha Bécsben megbüntetik a macskazenét, azt értem; de Budapesten nem volt kutyazene, mért akarják hát a kutyákat meglakoltatni? Beszélnek a viz-izonyról. Hm! En ismerek embereket, kik ugyan-ebben a bajban szenvednek s mégsem lakolnak ezért fiscaliter. (Zugás balfelől.) Aztán meg, ha már a kutya adózik, mért adózik duplán a kan? Azért mert kan? Hiszen a nősülés olyan gyér a fővárosban, hogy kár volna a kedvöket venni. S aztán, ha már meg is adóztatják a tisztelt publikumot, jó, mert publikum; de a tisztelt publikumot, mely nem létezik, hanem csak hibás szón alapuló színházi bohóc tréfa, megadóztatni nem lehet.

Végh. Mindenben egyetértek a t. szónokkal. Csak-hogy még egy körülményre akarom figyelmeztetni a t. gyülekezetet. A vak kutyája adómentességet érdemel. A félszemű csak fél kutya-adót tartoznék fizetni. A kutya-adó kulcsául tehát a birtokos szemének állapota szolgálhat legigazságosabban. (Helyeslés.)

Dr. Parach. Az ebrud-gyártás megszűnése óta a kötélverés akkora lendületet vőn, hogy most bőven van módunkban a kutyát pórázon vezetni. Vagy zsinóron. A zsinór egy darab nemzeti viselet. (Eláll!) Ha a kutya-adó helyett a zsinór-árak adóját emelnék fel, akkor az egész odium . . . (Eláll! Szónok leül.)

Szappankövy Salamon. Oraim, nem sólyhan-gozták meg elég erősen a nyári húnapokat. A kutyahűség szép dolog, de a foró kohnikolai hűségben a kutyahűség oly n veszedelmes, hogy . . . (Lefülelik.)

Szabó Alajos. A veszett kutya magában véve nem ártalmas. (Ohó!) Ártalmas csak a foga, melylyel harap. (Egy hang: Lojzi ne vicezöj!) Ha minden kutya harapófogóit . . . azaz hogy első fogait kihuznák, a veszettség mesévé változnék. A meseköltészet érdekében tehát . . . (Greguss: Eláll! eláll! Szónok megülepedik.)

Patrubány. T. közgyűlés! Mind e jeles érve-
lések után azt ajánlanám, hogy válasszunk közép utat. Mondjuk ki egyrészt, hogy a t. szónokoknak egytől egyig igazuk van, másrészt pedig fogadják el az indítványozott kutya-adót. Legfőlebb azt ajánlanám még, hogy minden kutya ezentul, ha az utcára megy, egészségi könyvecskét tartozzék magával vinni, mely minden héten a rendőri orvos által láttamoztassék. Mielőtt aztán valakit meg akarna harapni, e könyvet neki előmutatja s ha az rendben nincsen, az illető egyén nem tartozik magát megharap-tatni. (Élénk helyeslés.) Egyébiránt az új klinikán kutya-klinikát és kutya-goloriumot, azaz ebambulatoriumot kell rendszeresíteni, mire nézve a magas közoktatásügyi miniszterium van hivatva rendelkezni. (Helyeslés; dr. Patrubány indítványai elfogadtatnak.)

Hunfalvy. Még csak egy kérdésem volna. A szóban forgó adó neve kutya-adó, ugy-e?

Patrubány. Az.

Hunfalvy. No jó, úgy haza megyek és eben gubát cserélek.

TRANSVAALSÁG.

Boér. Öreg, most hamarosan aláírod itt ezt a szerződést.

Gldstn. Nem bírom fogni a tollat. Legalább addig várj, amíg a kezem lelohad.

Boér. Dejszen, addig nem várok. Akkor megint fölkapnád azt a bunkós, melyet kiütöttem a kezedből.

FÖRMEDVENY.

— Molldurban. —

puhatolandnak titok-törvényeink tengerének habsiri úszkében.

Mért hogy fonséges haragunk Vezuvjának láváját nem lódíthatjuk e kormány Herkálmánúrára! Vagy

bár ihatnám Léthe vizét Lehel kürtjéből, hogy feledhessem a korszakot, melyben enszületésemet megérem adatott.

De nem oda Buda — várlakója! — ki ott tanyázol, hol a hévizekkel versengő vérfürdőben uszott Gara s lefejezte hős Hunyad nyakát — ne hidd, hogy illeték- és bélyegcsonkítási novellák a szabadság fájának felkorbácsolt hullámaiból örökálomba ringassák!

Osalódni fogtok ti is mind mamelukok, ti a bécsi rongyos zsarnokság rimájának asztrb nezosai, ti parázna-billegetők! — ha azt hiszitek, hogy ezzel bekényszerítettetek a rabság bordélyába. Mi az önállóság és függetlenség elvcsikósai és gulyásai romlatlan erkölcsünkkel nem csábulunk meg a városi topánka kopogó sarkaitól, hanem büszkén fenhordva vágyainkat, az ősmagyarág árvalány hajás pusztai szüzeért lelkesedve, ki is küzdjük 49-es menyasszonyunkul.

— Hereinta, Dido!

ISTÓCZY-ALBUM.

Fölvonás közben.

Kóbi. — Hojd ez a pohár víz?

Czukrás: legény. — Egy hatos, kérem ássan.

Kóbi. — Egy hatos egy pohár vizért? Hát akkor magánál mit kostál egy fölhűszokodás?

Virment a tiz parancsolatban.

Bíró. — Hogy tudta már ellopní ezt az arany órát?

Dóvedl Maru. — Megmodjörözom, kérem lásan.

Az auslagba látam eztet az orony órát. Nadjon megkivántam. De a 9-ik poroncsolat eltíltjo, hoid megkivántjam a feleborátom jószágát. Tehát a bñnt elkövettem. Gandalam magamba bele: már mast mindegy, a bñn megvan. Hát kicseréltem a 9-ik poroncsolatot a 7-edik poroncsolattal. Igy loptam el az órát, amelyet megkivántam.

BÖRZE.

(A tőzsdebiróság tárgyában megejtett nagygyűlés.)

— From our own. —

B. W. M. Uraim! Meine Herren! Herr von-ok, bankárok, szinfalmögiek (coulissier-k) és futonczok (galopinék)! A kinek a jogérezete még föl nem lázadt, azé lázadjon föl! A kinek a vére még föl nem forrt, azé forrjon föl! A kinek minden hajaszála égnek nem meredt, az lásson hozzá, mert égbekiáltó igazságtalanságot, hallatlan merényletet készülnek ellenünk elkövetni! Oly merényletet, melyet az új büntető törvény 6 hónaptól 6 évig terjedő fogsággal sujt: merényletet a börzénk ellen. Birót akarnak tenni fölübénk! Uraim! Nekünk elég az egy Kochmeister, mert »viele Kochmeister versalzen die Suppe.« (Feun!) Ezért tehát ne hagyjuk magunkat, menjünk policzájhoz, menjünk az országgyűléshez, menjünk Tiszához. Olyan pontján állunk most a politikai időszaknak, hogy nem lesz értéktelen előtte hajlandóságunkat biztosítani. (Egy hang: Te is jókor beszélsz, Móriczli!)

Báró Kochmeister. Herr Segredär, faralérencz amall dén jellendézs.

Titkár. Szükségtelen itt a tőzsdebiróság üdvös voltát hangsulyoznom; csak néhány adatot kívánok fölfrissíteni, hogy mily tekintélynek örvendett e biróság már a legrégibb időkben is. Tudvalevő, hogy Jákob a börzebiróság előtt tett panaszt, mikor Lábán a »schluss« ellenére Rakhel helyett Léáht szállította és Lábán el is marasztaltatt »wegen Lieferung schlechter Qualität.« Tény az is, hogy Árpád és a hét vezér, nem írásbeli szerződésben, hanem csak régi szokások, tehát börze usance-ok szerint entrirozták a nagy gseftet »Pannonia« akeziákra, — valamint a börzebiróság döntötte el Hamlet hires »to be or not to be«-ját is. Ily dicső mult után szükségtelen tovább indokolni a börzebiróság változatlan fentartását. Bátor vagyok még a következő sürgönyöket előterjeszteni. Beérkezett pártoló távirat: 37 kereskedelmi és iparkamara, 57 lisztes, 83 tejes és 117 fás kamarától, azonkívül a szerecsen-utczai somrehádász, a koloméai chevra kadisah és a sátoralja-ujhelyi »czvorachkreplachegylettől.«

B. Kochmeister. I hab oft scho g'hört, dasz der motyor emper seinen Jusch niemals nid aus den Aug'n lassd, und darum und dessertwegen san mir jo olli midanand motyor empereg, das mir fest halt'n an dera éschi Instiducziann, an unsern Börsenjusch! Dabei bleibt's! Und jetzunder geh'n mer aussanand, meini Herrn Juden! Serrrvas!

Blau Kóbi az ügyvédnél.

Dakterlében! Vegye kezibe a tollat és koncepáljon nekem egy kérvényt az adó inspektoriumhoz. Űntse ki benne az epéjét, szidja össze azt a vürtüs vámbházat és az egész fenanczminiszteriumot. Gorombáskodjon, a mi csak bele fér! Én megfűzetem! A bírságtul maga ne féljen, mert a kérvényt majd én sziguálom.

Hallott már maga ilyet dakterlében? Tegnap kapok egy intést, ha 3 nap alatt nem fizetem le a harmad évi adórestancziát, hát eltranszforálják a bótoraimat.

Egy Blau Kóbist akarják tük fenyegetözni!

Dakterlében! Irja bele a kérvénybe, hogy a bótort nem engedhetem eltranszforálni, mert pro primo: eligénli a házi ór a mult kvartál cizinre; pro szekünde: a bótortok a feleségemé és azokat, mert nagyon kértem, csak külsünbe adta nekem; és pro tertio: a bótortok még nem vannak kifizetve.

Dakterlében! Fejtse ki abba a kérvényben, hogy ne kapriczirozzák magukat olyan erősen arra a néhány ontequár möbel darabra, és hogy nem érdemes azokért még extere transport költséget fizetni, mert úgy is tele vannak poloskával.

Dakterlében! Ha kell, hát becsotolhat melléklet janánt egy pár mustrát, hogy bizomosan elhigye a Herr von Exner.

Dakterlében! Szedjen mogát jól össze és motasson meg, hogy mit tod? Allegáljon, rekuráljon, infurmáljon, interpeláljon, tegyen amit akar, de ne engedje, hogy a bótort az adoxekutor czipeljen el!

Ha nem használ a kérvény, menjen egyenesen Bodára és kérje audienczet a pénzügyminiszter örtöl. Eszközüljön ki morgatoriumot három évre! Kapeczetirozza a gráf Czepáryt és mondja meg neki, hogy az állam örök időkre blomálja mogát, ha Blau Kóbi bótoraikat eltranszforálja,

Dakterlében! Ne tágitson és ne engedjen egy hojszálnyt sem. Ne menjen el adig Czepáry nyokáról, mig csak ki nem dobják. Dakterlében! Ha minden kütél szakad és ha már máskép nem bojhatok ki a bojból, egyzedjen ki gráf Czepáryval, — 50°/o 25°/o azonnal fűzetek baar és 25 percentre adok három hónapra egy szole vexele a Czilli feleségem girójával. De 50 percentnél egy krajczárral sem fűzetek többet, nem bánom ha az egész kormány a fejire áll is.

Dakterlébenkám, moga elüleget kér? Mire, mér? Bélyeget nem kell tenni, adóögyben nincsen stempli! A kérvényt én szignálom. Hát mit okor még? Csak csinálja ki jól a dolgot és honorárium janánt, majd mogára iratom a feleségem által az egyik éjjeli nachtskastlit. Nü, moga még tübbet akar? Csak nem odhatom oda az

egész ripsz garneturát a paráde szalon czimmerbül?! Mi marad nekem?

Mogama! ajánlom dakterlében!

Aprepó! Ha csinálja kiegyezkedést a gráf Czepáry exczelenczel, ovatos legyen és küzjed egy zö höz menjen vele, mert én okorok lenni biztos.

Isten álja, dakterlében!

Tisztelt ház!

Az igazságügyminiszter hivatala a Deák Ferencz-utczában van, »de igazság nincs Magyarországon.«

Nincs! Nincs! Nincs!

Ha volna, nem létezhetnék oly anomalia, amelyet Dsingiszkhán idejében sem ismertek.

Vagy volt-e oly állapot Dsingiszkhán korában, hogy a szólisták fizetése csak 600 ftüg volt lefoglalható, a kóristáké meg egészen?

Nem volt.

Nem! Nem! Nem!

Mi el vagyunk nyomva — mi ballerinák és kóristánék.

El! El! El!

Pedig mi a szólista a kóristához képest?

A szólista jóllakhatik — anyyi a fizetése. Teli gyomorral játszani, nem mesterség. De koplalni s mégis bögni, meg táncolni — ez a valami.

Azért hát azt kiáltjuk: igazság! Ne lehessen a mi fizetésünket sem lefoglalni.

Ne, ne, ne!

Ha pedig a t. Országház nem hajlandó ily törvényt hozni, hát jaj neki, mert oda állunk elébe s addig énekeljük unisono: igazság! — amig vagy megadják vagy a sándor-utczai riglivandok Jericho sorsára jutnak.

A nemzeti színház kar- és lábszemélyzete.

*

— Mit szól a két uj darabkáról, Börzeviczy bárátom?

— Elmésen azt felelem rá, hogy a »Párbaj« csak egy baj, s ez maga a darab. A »Szökevény« pedig nem a darab, hanem én voltam.

*

— Mi van, Móricz, azzal a német színházzal?

— Az csak vegeterianus, mert merő vegetabiliák-ból él?

— Hogy hogy, ó szellemes férfi?

— Ugy, hogy akik tartják benne a lelket, az csupa Feigenworszel, Mandelblüh, Rosenzweig, Barches-teig, Apfelbaum, Grünblatt, Tulpenthal, Spinotsaft és Krautfeld.

Vidéki trombita.

A falu bolondja.

— Zala-Egerszeg. —

Dona. E má mégis furcsa különös, tensur. Aszongya a ténsasszony, hogy a tejet így kö vünyyi. (Kézét kinyújtva a tejes fazekat magától jó messze eltartja.) Így uras! Peig csak télen csöpög az orrom.

*

Dona. Te Trézsi! Mi a nyavalya az ott a falon?

Trézsi. Mi? Hát palacsinta-sütő!

Dona. Höj, a nyavaláját! Nem ösmértem rá a sok bogár ganajtu.

*

Tensur. *Dona,* láttál-e már fényes nappal csillagot?

Dona. Igenis tensur többször min' nem. Furcsa különös! Ecczer az a nyavalyás zsidó pap gyütt elejbém, osztán kérdeztem tüle hogy: Há megy gyóntatnyi, tisztölendő ur? U'vvágót fültön felelet gyalán, ho' 1000 csillagot is láttam. — Ecczer meg a komódia mellett tátorogtam, ott meg az a nyavalyás komódiás vágott nyakon, hogy az a szengyörgyi harmat csapta vóna meg, aki a cserfákot hasogatja. Akkor is temérdek csillagot láttam.

*

Dona. Tens ur! Meghaat az állommérnökne.

Tens ur. Ki az te, *Dona*?

Dona. Hát annak a mérnöknek a felesége, aki alva mér.

*

Dona. Höj tens ur! Tudom már én, hogyan köll a vándorló legényeket eerezgetnyi.

Tens ur. Hogyan hát te, *Dona*?

Dona. Hát ugy, hogy valahányszor gyün egy, löktyenek ki engem mindég, aztán kiácássák utánnom, ho: »Nincs semmi!« Tudom eefutnak, mer engem is orme rajzingernek néznek.

*

Tens ur. (Üti *Donát,* mert feldöntötte a kalamárist.)

Dona. Tensur, inkább pöröllön, csak ne beszéljen annyit a kezéve.

*

Dona. Höj tensur, mámo hát csuffá lettem. Amin' mentem a hegyre, hát friss csapákat látok éppen a hajlék fele, — nájgérig vótam, hogy há vezet, ecczer csak vége szakad, aztán előttem e na' hhatár paraszt bélkátyó.

Tens ur. Hát miről tudod, te héber nyaku, hogy paraszt volt?

Dona. Honnajt tudom? Onnajt tudom, mer nem vót mellette diploma.

*

Tens ur. Te *Dona*! Ha ezt a kutyát még egyszer bántod, hát megraklak.

Dona. Dehogy bántom szegént. mikor u' szeretem, bántsa a nyavala.

*

Dona. (Egy ház előtt áll, ahol ki van írva. »Kovács József kovács mester«.) Azt kérdi bácsi, hogy hun lakik e' kkovács? Itt lakik. (Ujjával a kovács felíratra mutatva.) A dufla kovács a színpla eszive.

Nyilatkozat.

Tisztelt szerkesztő úr! Azon körülmény folytán, mert sziveskedett azon komol nyilatkozatom, melet Szlavy Olivér félreértése folytán az igazság érdekében, mivel nem türhettem, tehát kiadtam, becses lapjába felvenni: felbátorit, készséget látván, a melet, minthogy művelt ember vagyok, a mi köztársaságinnál természetes, nagyra becülök, hogy ismét nyilatkozzam, azonban ol ügyben. mel azon elégtételt, a miért a policzáj a galléromat leszakította, habár uj volt, már nem illeti, hanem más ügyben, t. i. Vérhasovay t. barátom utolsó »Dulfuldurjában«, a melet azért, mivel a tabi kerület elvesztése folytán, melet azonban viszahoditunk, felhevülve irt, azt írja, hogy »Imre uszik«, a mi valótlan, mert tudva van, a ki a kishegy pinczészetem látta, mel hegy egy sajtáságos völgyben fekszik, azért ott kevés a viz, és miután az én pinczekezelésemben, mel a bormosás elvén alapszik és már kitüntetésben részesült, sok viz kell, pedig kevés van: tehát én, ha akarnám is, de nem akarok, nem is uszhatok, ennél fogva Vérhasovay barátom állítását komolan, mert tartozom magamnak és nem türhetem, visszautasítom.

Lölle hushagyó kedden.

SZALAY IMRE

orsz. képv.

* Az igen t. képviselő ur, ugy látszik, abban a hitben él, hogy lapunk szűken mért hasábjaiiba derüre borura küldheti be nyilatkozatait. Bár mekkora megtiszteltetésnek vesszük is, ha a magyar Szt. Beuve irány-remekeivel minket keres föl — sajnálatunkra ennél a nyilatkozatánál többet nem közölhetünk. Másutt is kaparnak betűt.

A »B. J.« szerkesztősége.

Berlini strófa Hugo Viktorhoz.

Koszorúkkal halmozta el
Öreg költő, tégedet!
Örvendj, Hugo Viktor, örvendj —
Hogy nem Lessing a neved!

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

Mégis csak jobb a pesti po-
liczáj, mint a bécsi. A mienk leg-
alább retirál, de a bécsi az nem
tágit.

Egyszer akartam szolid
lenni hónapok óta, s korán
menni haza. Akkor is az Orfe-
umba kellett botolnom. Nem
találtam haza, annyi laká-
som volt a mult szemesztrisben!

Különbén nem értem mit
csodálkoznak azon az emberek,
hogy muzsafiak töltik meg az Orfeumot.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Fergus. A Rio Santo marquis
urak, úgy látszik, gyéren akadnak
most Erin zöld szigetén. Egyébkint
a Paddyk dícselkedhetnek az összes
művelt világ rokonérzetével, ki-
véve természetesen az angolokét. Good bye! — S. Z. A t-i »Tojáss
műveltyére« alkalom kerültével figyelemmel leszünk. — »Kal-
parter.« Nem kaptunk rá az izére. — P. bgrsz. Diszes példány.
Besoroztuk. — B. C. Nem az 1838-ki löcseiből való? Ha nem, úgy
bizonyára az 1801-iki folyamból halásza ki. — H. J. Annál az
alkái odánál jelentek már meg bolondabb dolgok is a hazai »szép-
írási« lapokban. — Lst. A forma jó s ezt föl is használjuk s a
különlegességekből is nehányat. — Wjb. Szm. Jól ki van figurázva
az ipse. Meg is jelen. — H. M. Megrajzoltatjuk a csizmát s így a
»stiefel« annál jobban fog hatni. Csak a betűk minőségét is legyen
szíves megismertetni velünk. A pragmaticum ebben is szüksé-
ges. — K. M. Az effélékből csak a javát. — Grmm. Ljs. Aligha
igaza nincs Brassai bácsinak, hogy minden irod. munka vagy
bevallott, vagy be nem vallott fordítás. De az már — ha még úgy
burjánzik most a plagium — de az már nem járja, hogy az a K. I.
L. ur az »O. V.« 8. és 11. számaiban a Lindau »Nord und Süd« folyó-
iratából csak úgy con amore és sine studio puskázza ki a »Concur-
renz in der Natur«, »der Kusz« című tanulmányokat s Siemens
»nyomán« azaz, (hogy a zsebéből) a »villanyos fényről« szóló érte-
kezést sat. K. I. L. ur. Kár Igy Lopni! »Ez a tényállás főnforgó
esetének mikéntje«, mondaná tudós Hombár bácsi; de az ily elhó-
dításért még ő sem merne büntetlenséget kérni a tknts. törvény-
széktől. — Antonius. Kellemetes olvasmány. — Sz. A gyűjte-
ménybe került. — S. F. Méltó helye fog jutni. — »A betyár
kendője.« Ez a jeles darab csakugyan dicséretre kitüntetésben része-
sült a »Falu rossza« pályázatánál alkalommal. — F. A. Mokány
Bertalan ur szíves tudomásul veszi a dicsőítő rigmusokat. — Tri-
polls. Megpróbáljuk a szállás kerítést. De nehezen fog menni.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

H a h ó!

Még nincsen vége annak a konskrip-
ciónak! Csak most kezdődik édes iga-
zában!

A 15.967,345 $\frac{1}{3}$ magyarból még a fel-
nél több hiányzik a Borsszem Jankó öz-
szeiró ivén.

Pedig Borsszem Jankó az egész nem-
zethez beszél.

A törvényes büntetéssel járó mulasz-
tás nehéz unalmi következményeitől erre
az évnegyedre az ismeretes 2 frtos taksá-
val válthatja meg magát.

Elvárom, hogy minden magyar ember
meg fogja tenni a kötelességét.

BORSSZEM JANKÓ.

orsz. statisztikus.

Az 1881. év április 1-vel új előfizetést
nyitunk a „Borsszem Jankó“-ra.

A „BORSSZEM JANKÓ“ előfizetési ára:

Negyedévre . . . . . 2 frt.
Félévre . . . . . 4 frt.

Az előfizetés mentől előbbi megújítását kér-
jük, hogy a szétküldésben késedelem ne álljon be.

A „Borsszem Jankó“ kiadó-hivatala
Barátok-tere, »Athenaeum«-épület.